

Kérjük olvassák el figyelmesen az Országos Epidemiológiai Központ 3. Módszertani Levelének rövid kivonatát, mely "A tetvesség elleni védekezésről" szól, és a szülő kötelezettségei mellett tartalmazza a védekezéssel kapcsolatos jogszabályi hátteret, valamint gyakorlati tanácsokat.

A tetvesség elleni védekezésről

ELŐSZÓ

Az ember vérszívó tetvei közül a fejtetű világszerte elsősorban a gyermek-közösségekben, a ruhatetű pedig – a fejlett országokban – a hajléktalanok körében fordul elő. A gyermekközösségekben (pl. óvodában, iskolában) előforduló fejtetvesség az életkörülményeket esetenként súlyosan zavarhatja, sőt a gyakran kialakuló szégyenérzet a közvetlen környezetben társadalmi feszültséget okozhat, különösen abban az esetben, ha a tetűmentesítést nem sikerül rövid idő alatt, hatékonyan megoldani. A ruhatetű pedig a kiütéses tífusz és a visszatérő láz vektoraként járványügyi szempontból kiemelt jelentőségű. A hazai fejtetvességi adatok alapján ismert, hogy a fejtetű közösségi előfordulása tanévről tanévre folyamatos. A hatékony védekezés gyakorlati megvalósítása rendszeresen kihívás elé állítja a szülőket, a védőnőket és a nevelőket/pedagógusokat, ezért jogos igény, hogy ehhez számukra is egységes szakmai irányelvek álljanak rendelkezésre. Hasonlóan fontos, hogy a megyei kormányhivatalok népegészségügyi szakigazgatási szervei, illetve a kistérségi népegészségügyi intézetek tetvességgel kapcsolatos gyakorlati feladatainak ellátásához megfelelő nyilvántartási-ellenőrzési rendszer álljon rendelkezésre. Az Országos Epidemiológiai Központ „3. Módszertani levele a tetvesség elleni védekezésről” című, széleskörű szakmai egyeztetéssel készített, új kiadványa alkalmazkodik egyrészt az Egészségügyi törvénynek a tetvesség esetében elsődlegesen kihangsúlyozott szülői felelősséget tartalmazó módosításához, másrészt a népegészségügyi hálózat működésében bekövetkezett szervezeti változásokhoz. Ugyanakkor figyelembe veszi a korábbi, közel 9 éves kiadvány alkalmazásának területi tapasztalatait, valamint az Országos Tisztifőorvosi Hivatalnak a 2011/2012. tanévben a gyermekközösségek fejtetvességének megelőzésére indított kampányát is. A fejtetvesség elleni védekezés hatékonysága kizárólag a szülők-pedagógusok-védőnők együttműködése révén, a ruhatetvesség elleni védekezés pedig a nép-egészségügyi hatóság és a hajléktalanszállók közötti kooperációval valósítható meg. Fontosnak tartom, hogy a tetvesség elleni védekezésben érintett személyek és intézmények megismerjék az új módszertani levélben foglaltakat, és azokat alkalmazzák.

Dr. Paller Judit mb. országos tisztifőorvos

BEVEZETÉS

Az emberen élősködő vérszívó tetvek világszerte előfordulnak és ez alól hazánk sem kivétel. Járványügyi jelentősége, a kiütéses tífusz terjesztése miatt, kizárólag a ruhatetű-nek van, a fejtetvesség viszont a vérszívás és a közösségi halmozott előfordulás miatt közegészségügyi okokból lényeges. A jelenlegi „3. Módszertani levél a tetvesség elleni védekezésről” című OEK kiadvány elkészítését több, a témát érdemben meghatározó alábbi jogszabályban bekövetkezett változás tette szükségessé:

1. az 1997. évi CLIV (egészségügyi) törvény 73. § (2) bekezdésének módosítása (a 2011. évi LXXXI. törvény 23. §-a), melynek értelmében a közösségben tartózkodó tetves gyermek kezelése a szülő kötelessége! Hivatalból az egészségügyi szolgáltató, vagy egészségügyi államigazgatási szerv akkor jár

el, ha a szülő ezen kötelezettségének nem tesz eleget. Ennek megfelelően a tetvesség elleni védekezés elsősorban – de nem kizárólagosan – szülői feladat;

2 a 12/1991. (V.18.) NM rendelet 4. § (2) bekezdésének [a 19/2012. (III.28.) NEFMI rendelet 2. §-ával történő] módosítása, melynek alapján a csoportos üdülést (táborozást) megelőző kötelező orvosi vizsgálat helyett a gyermek tetűmentességének igazolásához a szülői nyilatkozat elegendő;

Az új kiadványt a fenti módosításokon túlmenően, részben az államigazgatás és ezen belül az ÁNTSZ felépítésében bekövetkezett szervezeti változásokra tekintettel, az aktuális területi tapasztalatok figyelembe vételével állítottuk össze és adjuk közre, amely – a tevékenység hatékonyságának fokozása érdekében – több ajánlást és javaslatot tartalmaz. Az új módszertani levél felépítése az előzővel gyakorlatilag megegyezik.

A kiadvány első része:

- a vérszívó tetvek jelentőségét,
- a védekezés alapját képező biológiai sajátosságokat,
- a tetvességi vizsgálatok szakmai irányelveit, illetve
- a tetvesség elleni védekezésre (irtásra és/vagy megelőzésre) alkalmas módszereket tartalmazza.

7. A SZÜLŐK FELADATAI

7.1. EGÉSZSÉGÜGYI TÖRVÉNY A törvény 73. § 2) bekezdése értelmében: Az emberi test felszínén, felhámjában és a szőrzetben élősködő ízeltlábúak irtása, a ruhanemű fertőtlenítése az érintett személy, illetve törvényes képviselője feladata. Ha ezen személyek irtási, fertőtlenítési kötelezettségüknek nem tesznek eleget, akkor hivatalból az egészségügyi szolgáltató vagy egészségügyi állam-igazgatási szerv képviselője jár el. Az egészségügyi szolgáltató vagy egészségügyi államigazgatási szerv képviselője által végzendő, az emberi test felszínén, felhámjában, és a szőrzetben élősködő ízeltlábúak irtásának, illetve a ruhanemű fertőtlenítésének túsására az érintett személy köteles.

Tetvesség észlelésekor az annak megszüntetéséről történő haladéktalan intézkedés azért fontos, mivel erős fertőzőtség esetén a közösség komoly veszélynek van kitéve. Ezért a tetvességet észlelő intézményben az otthoni kezelés biztosításának érdekében a tetves gyermek törvényes képviselőjét mielőbb értesíteni kell. Amennyiben a szülő irtási kötelezettségét nem teljesíti, vagy az általa elvégzett kezelés eredménytelennek bizonyult és a gyermek az ismételt vizsgálat alkalmával is tetves, a közösségben kell kezelni. A tanuló osztályfőnöke (bizalmasan kezelve, zárt borítékban, vagy összehajtván és tűzőgéppel összetűzve) tudatja az érdekelt szülővel a fejtetvesség tényét és egyúttal tájékoztatást ad a szükséges teendőkről, valamint nyilatkozatot kér a szülőtől a gyermek hajkezelésének előírás szerinti elvégzéséről (2/a. melléklet). A tetvesnek talált gyermeket, illetve közösséget a védőnő két héten belül ismételt ellenőrizni köteles. Amennyiben a szülő irtási kötelezettségét nem teljesíti, vagy az általa elvégzett kezelés eredménytelennek bizonyult és a gyermek az ismételt vizsgálat alkalmával is tetves, a közösségben kell kezelni. Erről a kezelt gyermek szüleit tájékoztatni kell (2/b. melléklet).

1. melléklet

A fejtetű és a fejtetvesség elleni védekezés gyermekközösségekben

A fejtetvesség leggyakrabban a különböző gyermekközösségekben (elsősorban az óvodákban és általános iskolákban) fordul elő, világszerte. Leginkább a 3-12 éves korosztály érintett. Az alábbiakban

röviden összefoglaljuk a fejtetvességgel kapcsolatos legfontosabb ismereteket és a védekezés lehetőségeit. Ártalmuk elsősorban a vérszíváskor a szervezetbe jutó anyagok miatt kialakuló viszketés és ennek következményeként a vakarózás, amely felsebzi a bőrt és így másodlagos bőrgyulladáshoz vezethet. A fejtetű fertőző betegséget nem terjeszt. **MEGJELENÉS, ÉLETMÓD** A fejtetű (*Pediculus humanus capitis*) szárnyatlan, szürke-világossárga kültakarójú, vérrel teleszívott állapotban piros, később feketés színű, 2,5-4,5 mm nagyságú, ovális alakú rovar. Feje ötszög alakú, csápjai rövidek, szájszerve a vérszívásra módosult szipóka.

A petéből (más néven serkéből) 7-8 nap múlva kikelő lárvát két további, fokozatosan növekvő nagyságú lárvastádium követi, végül az utolsó vedléssel jelennek meg az ivarérett, szaporodóképes tetvek. Minden lárvaalak és a kifejlett tetű is kizárólag emberi vérrel táplálkozik, naponta 6-12 alkalommal. Fejlett kapaszkodási ösztönük van, karmaik bicskaszerűen csukhatók vissza a lábszárra, így vér-szívás idején szinte letéphetetlenül rögzítik magukat.

Ovális alakú serkéit erős cementanyaggal, szorosan a hajszálak tövéhez ragasztja. A legtöbb serke rendszerint a halánték- és tarkó-tájon található. Megfigyelések szerint a nőstények a serkék túlnyomó többségét a hajszálak eredési helyétől számított első 6 mm-es szaka-szára helyezik. A 2 mm-nél rövidebb haj alkalmatlan a fejtetű megtelepedésére. Mivel a haj havonta kb. 1 cm-t nő, ezért a serkék fejbőrtől való távolságából a fertőzés kezdetére következtetni lehet. Általában egy-egy fejen – az elhanyagolt állapotú tetvesség kivételével – ritkán van 5-10 db kifejlett tetűnél több.

TERJEDÉS A fejtetű elsősorban közvetlen érintkezés útján terjed, leggyakrabban úgy, hogy játék közben (pl. fejek összedugásával, birkózással, sugdolózással) a gyerekek feje egymáshoz ér. Azonban egyik személyről a másikra bizonyos, közösen használható tárgyakkal (pl.: sap-kával, fésűvel, hajkefével) is átvihető. Fontos hangsúlyozni, hogy nem csak a gyermek-közösségekben, hanem a családtagok között is könnyen terjedhetnek, „cserélődhetnek” a tetvek: a gyermekektől a szülők, a testvérek és az egyéb családtagok is fertőződhetnek, akik a fejtetűt megint továbbadhatják (esetleg a már időközben tetvetlenített gyermeknek, aki így ismét fejtetves lesz!). A terjedési mechanizmus ismerete a célzott és hatékony védekezés elengedhetetlen feltétele!

FELDERÍTÉS Fejtetvesség gyanúja esetén célzott felderítést kell végezni a haj átvizsgálásával.

A fejtetű serkéit elsősorban a fülek körüli területre, valamint a tarkótájékra helyezi

Rendkívül fontos, hogy a vizsgálat kellően alapos legyen, mivel az esetek jelentős részében csak néhány tetűegyed van jelen a hajzatban. Aktív tetvesség esetén, gondos vizsgálattal serkét és mozgó alakokat (lárvákat, imágókat) egyaránt felfedezhetünk. Mivel a mozgó alakok (lárvák, imágók) a kereséskor könnyen eltűnhetnek a hajszálak között, ezért érdemesebb a hajszálakhoz rögzített, kb. 1 mm hosszúságú, könnyecsepp alakú serkéket keresnünk. A serkét a fehér és piszkossárga közötti szín jellemzi, míg az élő tetvek színe – a fogyasztott vértáplálék mennyiségétől függően – a világossárga és a sötétbordó között változhat. Gyakorlatlan vizsgáló számára a serkék és a hajban található korpa egymástól való elkülönítése gondot okozhat, azonban a serke eltávolítása mindig sokkal nehezebb, mint a korpadaraboké. Az életképes serke (tehát az a pete, amelyben embrionális fejlődés zajlik) a két köröm között összenyomva pattanó hangot ad, míg az elpusztult, illetve üres serketoknál ez már nem tapasztalható. A szűrővizsgálat menete a következő: (1) A hajból távolítsunk el mindent (pl. hajgumit, hajcsatot, hajráfot stb.), ami a kifésülést zavarhatja. (2) A haját lazán szét kell bontani és elsősorban a fülek körüli területet, valamint a tarkótáját kell átvizsgálni. A vizsgálatot megfelelő világítás mellett, nagyító segítségével végezzük. Használjunk sűrű fogazatú (0,2-0,3 cm fogtávolságú), ún. tetűfésűt, azzal ugyanis biztosabban azonosítható a fertőzöttség a pusztán szabad szemmel történő vizsgálathoz képest. A sűrűfésű használatát megkönnyíti, ha a haj enyhén nedves.

IRTÁS Az elpusztításukra alkalmas tetűirtó szerek a gyógyszerárban, esetleg a drogériákban vásárolhatók meg. A megvásárolt irtószert minden esetben a címkén lévő használati utasítás szerint, nagy gondossággal alkalmazzuk! A címkén feltüntetett hatás kizárólag az Országos Tisztifőorvosi Hivatal által engedélyezett, OTH engedélyszámmal ellátott, az Országos Epidemiológiai Központ által hatástani szempontból bevizsgált tetűirtó szerek esetén garantálható.

(1) Hajmosás nélküli, egyszeri kezeléssel használható szer

Erre a PEDEX tetűirtó hajszesz alkalmas, amivel a hajas fejbőrt és a hajat gondosan át kell nedvesíteni. A felvitt készítményt megszáradásig (kb. 5-15 perc) hagyjuk a hajon. A behatási idő alatt a mozgó tetvek és a serkék is elpusztulnak. Célszerű a tetűirtó szert a következő hajmosásig a hajon tartani.

(2) Hajmosással, egyszeri kezeléssel használható szerek

Az erre alkalmas tetűirtó készítmények alkalmazási módja eltérő. ● A NIX tetűirtó szer felhasználásakor, a kezelés előtt a szokásos módon, samponnal mossunk hajat, majd alaposan öblítsük le és töröljük meg úgy, hogy nedves maradjon. A tetűirtó szert juttassuk a nedves hajra olyan mennyiségben, hogy az a hajat és a hajas fejbőrt teljesen beborítsa. A készítményt 10 perc múlva gondosan öblítsük le. ● A NOVOPED tetűirtó hajszesz alkalmazásakor a készítménnyel a száraz hajat és a hajas fejbőrt (különös figyelemmel a fül mögötti és a tarkótáji területre) gondosan nedvesítsük át, majd száradás után hagyjuk legalább 6 órán(!) keresztül a fejen. A hosszú behatási idő miatt a kezelést célszerű lefekvés előtt elvégezni. Ezt követően a szokásos módon, samponnal mossunk hajat. A kezeléstől elpusztult tetveket és serkéket, hajmosás után, a még nedves hajról távolítsuk el.

(3) Hajmosással, többszöri kezeléssel használható szer

A PARASIDOSE tetűirtó sampon felhasználásakor a hajat nedvesítsük be, majd a samponnal mossunk hajat, és a képződő habot hagyjuk a hajon 3 percig. Ezt követően a habot bő vízzel mossuk le, és a hajat szárítsuk meg. Mivel a tetűmentesség e készítmény esetén kizárólag többszöri hajmosással biztosítható, ezért még két alkalommal (először 3-4, majd másodszor 7-8 nappal az első kezelés után) a tetűirtó samponnal végezzünk ismételt hajmosást. Minden készítmény alkalmazásakor betartandó: Ügyelni kell arra, hogy a tetűirtó szer ne kerüljön a szembe, mert kötőhártya-gyulladást okozhat. A gyermek csukott szemét vattával kell védeni, és amennyiben mégis véletlenül a szembe jut, vagy a nyálkahártyára kerül, bő, tiszta vízzel el kell távolítani. Kisebbedett bőrfelületre nem szabad alkalmazni. A tetűirtó szeres kezeléstől elpusztult serkéket a gyermek hajáról távolítsuk el, ugyanis a serkementesség jelzi, hogy a kezelés során gondosan jártunk el. Mivel a serkék a hajszálakhoz cementszerű anyaggal rögzülnek, az elpusztult serkék eltávolítása gyakran nem könnyű. Az elhalt serkék eltávolítását ecetbe mártott sűrűfésűvel végezzük, vagy a serkét a hajszálról két körmünkkel, esetleg csipesszel húzzuk le, vagy egyszerűen vágjuk le a hajszálat. A fésűn, kefen található fejtetvek néhány perces forró vízbe mártással, a sapkán levők pedig mosással pusztíthatók el.

MEGELŐZÉS Ennek egyik leghatékonyabb tényezője a szülői gondoskodás! Vegyük figyelembe, hogy – esetleg személyes tapasztalataink hiánya miatt – gyakran magunk sem vesszük észre, ha a gyermek az óvodából, az iskolából vagy a nyári táborból tetvesen érkezik vissza, ezért a közösségbe tetvesen engedjük el. Ha viszont nem figyelünk fel arra, hogy gyermekünk (különösen a füle körül) gyakran vakarja a fejét, otthon nem fordítunk kellő gondot a rendszeres hajápolásra, a hajmosásra és fésülésre, úgy a hajra került fejtetű könnyen és gyorsan elszaporodhat. Ezért a gyermek tisztálkodásának, fésülködésének rendszeres ellenőrzése nagyon fontos. Időről időre vizsgáljuk át a gyermek haját, nincs-e benne élő tetű vagy serke. Ha gyermekünk olyan közösségbe járna, ahol

fejtetvességről hallunk, a PEDEX tetűirtó hajszesz fejmosás utáni (akár rendszeres) alkalmazása a következő hajmosásig biztosítja a tetűmentességet. A PARANIT és a PARASIDOSE fejtetű-riasztó aeroszol használata, majd a készítményhez megadott használati utasítás szerint meghatározott időközönként történő ismétlése a megelőzés másik lehetősége.

Információ a gyermekközösségben végzett, fejtetvességi szűrővizsgálatokról

Gyermekeközösségekben a védőnők rendszeres időközönként ellenőrzik a fejtetvességet és szükség esetén a kezeléseket is elvégzik, amelyekben – indokolt esetben – a megyei kormányhivatalok népegészségügyi szakigazgatási szerveinek kistérségi népegészség-ügyi intézetei is közreműködnek. Amennyiben az ellenőrző vizsgálatok során az iskola-egészségügyi hálózat gyermeke hajában ismételten tetűt vagy serkét talál, közegészségügyi érdekből a kiszűrt gyermeket név szerint kötelesek jelenteni az illetékes kistérségi intézetnek, amely gondoskodik a tetves gyermek környezetére (családtagjaira stb.) kiterjedő vizsgálatról és szükség esetén a tetves személy kezeléséről.